

ROBYN CARR

Sneeuw in
**VIRGIN
RIVER**

Vertaling Janke Ouwehand

HarperCollins

Voor het papieren boek is papier gebruikt dat onafhankelijk is gecertificeerd door FSC® om verantwoord bosbeheer te waarborgen.
Kijk voor meer informatie op www.harpercollins.co.uk/green.

HarperCollins is een imprint van Uitgeverij HarperCollins Holland, Amsterdam.

Copyright © 2011 Robyn Carr
Oorspronkelijke titel: *Bring Me Home for Christmas*
Copyright Nederlandse vertaling: © 2012 HarperCollins Holland
Vertaling: Janke Ouwehand
Omslagontwerp: HarperCollins Holland
Omslagbeeld: © Katja Nemeč / Unsplash
Zetwerk: Mat-Zet B.V., Huizen
Druk: CPI Books GmbH, Germany, met gebruik van 100% groene stroom

ISBN 978 94 027 0978 0
ISBN 978 94 025 6163 4 (e-book)
NUR 302
Eerste druk in deze editie februari 2022

Originele uitgave verschenen bij MIRA Books®, Toronto, Canada.
HarperCollins Holland is een divisie van Harlequin Enterprises ULC.
® en ™ zijn handelsmerken die eigendom zijn van en gebruikt worden door de eigenaar van het handelsmerk en/of de licentienemer. Handelsmerken met ® zijn geregistreerd bij het United States Patent & Trademark Office en/of in andere landen.

www.harpercollins.nl

Niets uit deze uitgave mag openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Het e-book is beveiligd met zichtbare en onzichtbare watermerken en mag niet worden gekopieerd en/of verspreid.

Alle in dit verhaal voorkomende personen zijn ontleend aan de fantasie van de schrijver. Elke gelijkenis met bestaande personen berust op toeval.

Hoofdstuk 1

Tien uur nadat Rich Timm San Diego had verlaten, reed hij Virgin River binnen. Dat was bijna een recordtijd, die hij voornamelijk had weten te bereiken omdat hij geneigd was om triviale zaken als snelheidsbeperkingen over het hoofd te zien. Bovendien had hij noodgedwongen de hele dag in zijn truck opgesloten gezeten met zijn tweelingzusje Becca, en daar had hij zo onderhand schoon genoeg van.

Terwijl Becca via de voorruit naar het stadje staarde, mompelde ze: ‘Dat geloof je toch niet?’

‘Wat niet?’ vroeg Rich.

‘Is dit werkelijk de plek die Denny niet meer wil verlaten? Het is nu niet echt... heel bijzonder of iets dergelijks.’

Rich bracht zijn auto tot stilstand voor de enige bar die het stadje rijk was, naast een truck waarvan hij wist dat die toebehoorde aan een van zijn mariniersvrienden met wie hij hier had afgesproken. ‘Misschien was dat ook niet waarnaar hij op zoek was.’ Hij zette de truck in de parkeerstand, maar voordat hij de motor uitschakelde, keerde hij zich naar zijn zusje en zei: ‘Ik mocht Denny niet waarschuwen dat je meekwam, maar belooft me dan op z’n minst dat je geen problemen gaat veroorzaken.’

‘Rich,’ zei ze met een lach. ‘Waarom zou ik problemen willen veroorzaken?’

‘O, ik weet het niet,’ zei hij met zijn ogen rollend. ‘Omdat je zijn ex bent, misschien? Omdat dit een jachtripje voor mannen is, jij geen man bent en iedereen zich om je zal willen bekommeren?’

‘Niemand hoeft zich om mij te bekommeren,’ zei ze verontwaardigd. Daarna schonk ze hem een lief lachje. ‘Ik kan niet wachten om je andere vrienden te ontmoeten. En om te jagen... Ik popel om te gaan jagen.’

Hij fronste. ‘Ja, ja,’ zei hij. ‘En jij verwacht dat ik geloof dat jij een eend gaat schieten en hem gaat plukken?’

Desnoods pluk ik hem met mijn tanden als ik daardoor overtuigend en geloofwaardig overkom, dacht ze. ‘Natuurlijk. Maar op het vliegvisseren verheug ik me eerlijk gezegd meer. Ik kan niet wachten om dat eens te proberen.’ Ze opende haar portier. ‘Kunnen we dan nu naar binnen?’

Hij kreunde. ‘Ga alsjeblieft niet moeilijk doen. Ik ben hier voor mijn plezier. Houd je deze week in godsnaam een beetje in.’

‘Doe niet zo idioot,’ kaatste ze terug.

Becca had die ochtend om drie uur bij Rich aangebeld, met een enorme koffer en een geweer in haar handen. Toen hij de deur opende, slechts gehuld in een boxershort, had ze gezegd: ‘Weet je wat? Ik heb de komende week niets op het programma staan, dus ik ga met jou mee. Ik heb nog nooit op eenden gejaagd, en vliegvisseren is iets wat ik altijd graag heb willen leren.’

‘Jij bent echt niet goed snik, hè?’ zei hij, door zijn haren woelend, die alle kanten op stonden omdat hij al in bed had gelegen. ‘Heb jij niet tegen mama en papa gezegd dat je met Doug mee naar huis ging voor Thanksgiving?’

Ze schudde haar hoofd. ‘Dat gaat niet lukken, en ik wil niet dat mama en papa hun vakantietripje afzeggen omdat ik alleen ben met Thanksgiving.’

‘Waarom kon je niet met Doug mee?’

‘Omdat hij niet gaat. Hij heeft het veel te druk en gaat maar twee dagen naar de oostkust om Thanksgiving met zijn ouders te vieren. Kom op, dit is een geweldig idee. Misschien een beetje

op het laatste nippertje, maar het wordt vast heel leuk. Wees nu eens een beetje sportief.'

'En hoe moet het dan met Denny?' vroeg hij. 'Je ex?'

Ze plaatste een hand op haar heup. 'Het is zo onderhand de hoogste tijd dat we dat achter ons laten, denk je ook niet? Ik koester geen wrok en ik weet zeker dat hij dat ook niet doet. Waarschijnlijk heeft hij allang een nieuw vriendinnetje. Dit is de perfecte gelegenheid om me ervan te overtuigen dat alles weer goed is tussen ons. Ik bedoel, aangezien jullie goed bevriend zijn en zo... en het is allemaal al zo lang geleden.'

'Ja, maar het kwam destijds heel hard aan,' zei Rich, haar achterdochtig aankijkend.

'We waren jong,' zei ze schouderophalend.

'En wat vindt Doug van dit plan?' vroeg Rich.

'Doug is niet jaloers. Hij heeft me veel plezier gewenst. En bovendien is Doug jouw probleem niet.'

'Dat weet ik,' zei Rich. 'Jij bent kennelijk mijn probleem.' Hij liet haar binnen. 'Ik hoop dat je weet wat je doet,' zei hij. 'Want als je mijn jachtripje verpest, zal ik je dat betaald zetten.'

Becca's besluit om mee te gaan was niet zo'n spontane ingeving geweest als ze had voorgewend. Omdat er een aantal dingen was samengevallen, was ze aan het plannen geslagen. Rich had al weken gepraat over de jachtrip met zijn ouwe vriend Denny – de man met wie zij van plan was geweest te trouwen. De man die haar drie jaar geleden in de steek had gelaten. De man aan wie ze nog steeds veel te vaak dacht. Toen was de basisschool waar ze werkte onverwacht gesloten vanwege financiële problemen en was ze op slag werkeloos geworden. En Doug, de rechtenstudent met wie ze het afgelopen jaar was omgegaan, had haar gevraagd om naar verlovingringen te gaan kijken.

Tijdens de Thanksgivingvakantie zou ze niets anders te doen hebben gehad dan zoeken naar een nieuwe baan – een triest vooruitzicht – en zich druk maken over het feit dat Doug waarschijnlijk van plan was haar ten huwelijk te vragen, terwijl zij haar vorige vriend nog steeds niet uit haar hoofd kon zetten. Absoluut niet.

Ze begreep er geen snars van. Waarom dacht ze nog steeds aan Denny en droomde ze nog van hem? Was het omdat ze iets wilde hebben wat buiten haar bereik lag? Kon ze daarom geen waardering opbrengen voor iets wat vlak onder haar neus lag?

Toen Denny met haar had gebroken, vlak voordat hij naar Afghanistan ging, was ze daar kapot van geweest. Twee jaar later had hij haar weer opgezocht en had hij voorgesteld het nog eens te proberen. Toen was ze nog steeds zo woest geweest dat ze hem had verteld dat hij te laat was en dat zij geen interesse meer had in hem.

Een jaar geleden had ze Doug Carey ontmoet, een knappe tweedejaarsstudent rechten. Haar moeder was zo opgelucht geweest! Beverly Timm was van mening dat Doug zoveel beter bij haar dochter paste dan Denny had gedaan.

Doug had alles. Hij was een aardige kerel en stamde uit een succesvolle, financieel stabiele familie. Hij hield van haar. En zijn familie bezat een zeilboot! Het sloeg werkelijk nergens op dat ze nog steeds aan Denny dacht.

Er was een tijd geweest dat ze had gedroomd van een kerstmishuwelijksaanzoek en een diamanten verlovingsring onder de boom. Kerst was haar favoriete tijd van het jaar – de sprankelende lichtjes, de kerstliedjes, de tijd die ze met haar familie doorbracht. Nu zag ze er als een berg tegenop.

Ze wilde zo graag dat ze met Doug zou willen trouwen, maar ze kon geen verbintenis met hem aangaan als ze nog steeds werd

geplaagd door spoken uit het verleden. Dat zou verkeerd zijn. En zo oneerlijk ten opzichte van hen allebei.

Dus had ze een besluit genomen. Ze zou Rich dwingen haar mee te nemen naar Virgin River, de plek die Denny als zijn thuisbasis had gekozen. Ze zou jagen en vissen en erachter proberen te komen waarom ze die man niet kon loslaten. Ze zou hem weer zien en tot de conclusie komen dat het een bevestiging was geweest. De eerste liefde tussen twee kinderen die ze had geïdealiseerd. Daarna zou ze naar huis terugkeren, naar de perfecte man, en eindelijk de waardering voor hem kunnen opbrengen die hij verdiende. Ze zouden nog lang en gelukkig leven, en het beeld van Denny zou voorgoed verdwijnen.

Ze keek nogmaals om zich heen terwijl ze achter Rich aan de trap naar de blokhut op liep die in gebruik was als bar. ‘Dat geloof je toch niet?’ herhaalde ze binnensmonds. Dit was een suf armetierig stadje. De huizen waren klein en van veel ervan bladderde de verf af. Er waren geen straatlantaarns of trottoirs. Op een kleine kruidenier en de bar na leken er geen andere winkels te zijn. Wat deden de mensen hier als ze zich wilden vermaken? ‘Jagen en vissen,’ hielp ze zichzelf herinneren. ‘Joe-pie!’

Ja, ze had goede hoop. De aanblik van dit ingedutte plattelandstadje was veelbelovend – ze zou erachter komen wat er met Denny was gebeurd. Waar en waarom het allemaal zo fout was gelopen. Ze waren natuurlijk om te beginnen al heel verschillend geweest. Nu moest ze een manier vinden om door te gaan met haar leven, zodat ze met een man kon trouwen die een graad had in rechten – en een eigen zeilboot!

Denny Cutler was naar Virgin River gekomen in de hoop te ontdekken waar zijn wortels lagen, en een jaar nadat hij Jack’s

Bar was binnen gestrompeld, was hij er redelijk zeker van dat hij de plek had gevonden waar hij de rest van zijn leven wilde doorbrengen. Hij had hier vrienden die hij bijna als zijn familie beschouwde, en een carrière waarvan hij in zijn wildste dromen niet gedroomd zou hebben – hij was boer! Mede-eigenaar van Jilly Farms, een biologische boerderij die beloofde groot en winstgevend te worden.

Het was Jacks idee geweest dat Denny contact zou opnemen met de mariniersvrienden met wie hij vier jaar samen had gediend, en hen zou uitnodigen om in Virgin River mannendingen te doen – vissen, jagen en pokeren. Op Jilly Farms was het in deze tijd van het jaar niet echt druk, dus daar konden ze hem wel een paar dagen missen. Hij wist precies welke jongens hij zou uitnodigen. Troy, Dirk en Rich waren tijdens zijn tour in Irak als broers voor hem geweest.

Dirk Curtis en Troy waren allebei reservist en woonden in de buurt van Sacramento. Rich Timm, die ook wel bekend stond als Big Richie of gewoon Big, kwam uit San Diego, waar Denny was opgegroeid. Hij was inmiddels afgestudeerd als ingenieur en werkte voor het district San Diego waarvoor hij wegen en bruggen aanlegde.

De drie kerels hielden allemaal net als hij van kamperen, vissen en jagen – alles was leuk zolang het er maar een beetje ruig aan toe ging. Daarom zouden ze weg zijn van Virgin River.

Er zat een nadeel aan zijn vriendschap met Rich – hij was Becca's tweelingbroer. Denny had zijn voormalige vriendin via Rich ontmoet, toen ze jaren geleden samen op verlof waren geweest in San Diego. Nadat Becca en hij een punt achter hun relatie hadden gezet, was de vriendschap met Rich gebleven, waardoor Denny tegen wil en dank toch op de hoogte was gebleven van Becca's leven.

Natuurlijk had Rich alleen informatie verstrekt als hij erom had gevraagd, wat hij om de een of andere reden maar niet kon laten, al wilde hij haar nog zo graag even grondig vergeten als ze hem had vergeten.

Toen hij zijn plannen aan zijn vrienden had voorgelegd, bleek Thanksgiving de beste week te zijn voor iedereen.

‘Perfect,’ had Jack gezegd. ‘We hebben de blokhutten van de Riordans aan de rivier – dus logeerruimte in overvloed. We kunnen op eendenjacht gaan, vliegvisserij en Preacher serveert altijd een uitgebreid Thanksgivingdiner in de bar. De dag na Thanksgiving trekken we met ons allen de bossen in om een kerstboom van tien meter te kappen – dat is een circus dat je niet wilt missen.’

Dus werden de plannen gemaakt. Troy, Dirk en Rich zouden de zondag voor Thanksgiving arriveren en een week blijven.

Denny had een aantal zware jaren achter de rug voordat hij zich in Virgin River had gevestigd. Zijn moeder was gestorven. Hij had weer dienst genomen bij de mariniers en was uitgezonden naar Afghanistan. Hij had een einde gemaakt aan zijn relatie met Becca, die drie jaar had geduurd – maar uiteindelijk leek het er nu op dat hij op zijn vijfentwintigste zijn zaakjes op orde had. Het leven was goed. Hij was gelukkig.

Troy en Dirk arriveerden die zondagmiddag om vier uur. Denny stond achter de bar om hen te begroeten en hen te voorzien van een glas bier. Zowel Jack als Preacher had gezorgd dat hij in de buurt was. Dirk en Troy zouden logeren in een blokhut die het eigendom was van Luke Riordan, dus Luke en Colin Riordan kwamen langs voor een biertje en om deel uit te maken van het ontvangstcomité. Preacher had een stevige maaltijd gepland, en aangezien het de zondagavond was voor de Thanksgiving-

vakantie, die families doorgaans gezamenlijk doorbrachten, waren er maar weinig mensen van buiten de stad aanwezig in de bar – slechts vier jagers die aan een tafeltje bij de haard zaten en die ook genoten van een stevig glas bier.

Eindelijk ging de deur van de bar open en stapte Big Richie naar binnen. Hij bleef in de deuropening staan en had een uitdrukking op zijn gezicht die Denny alleen maar kon omschrijven als verontschuldigend. Toen stapte zij naar binnen.

Becca!

Wat zullen we nu krijgen, dacht Denny.

Becca hief haar kin op en lachte naar de aanwezigen.

Rich haalde verslagen zijn schouders op.

Allemachtig, ze was er bepaald niet op achteruit gegaan, concludeerde Denny. Een meter zeventig, slank, grote blauwe ogen. Haar zongebleeke haren, die losjes bijeen waren genomen met een clip, hingen in dikke krullen op haar rug. Natuurlijk was ze gebruind. Ze was nu eenmaal dol op het strand. De herinnering aan hoe ze eruit had gezien in een piepkleine bikini flitste onmiddellijk door zijn hoofd, al kwamen die lange benen en dat perfecte achterwerk ook uitstekend tot hun recht in een strakke spijkerbroek en laarzen!

Even was hij helemaal van zijn stuk, maar ondanks dat reageerde zijn lichaam onmiddellijk, en hij was blij dat hij achter de bar stond.

Glimlachend liep ze om haar broer heen. Ze keek Denny amper aan. ‘Hallo,’ zei ze, haar hand uitstekend naar Troy. ‘Ik ben Becca, het zusje van Rich. Ik hoop dat ik jullie vriendenfeestje niet verstoort.’

Dirk en Troy hadden natuurlijk wel over Becca gehoord, maar ze hadden haar nog nooit ontmoet. Troy pakte haar hand en glimlachte warm. ‘Nee, natuurlijk niet.’

Ze grijnsde naar hem toen hij haar hand bleef vasthouden. ‘Ik wed dat je ook een naam hebt,’ zei ze.

‘Ja... daar kom ik zo wel weer op...’

‘Troy,’ zei Denny ongeduldig. ‘Zijn naam is Troy.’

‘Leuk je te ontmoeten, Troy.’ Ze stak Dirk haar hand toe.

‘Dirk Curtis,’ zei hij. ‘Fijn om je eindelijk eens in levenden lijve te ontmoeten.’

‘Becca, wat doe jij hier?’ vroeg Denny.

Ze haalde een schouder op en hield haar hoofd een tikje scheef. ‘Ik neem aan dat het jagen wordt, of vliegvisseren – twee dingen die ik allebei heel graag wil leren. Ik moet mijn horizon een beetje verbreden. Bedankt dat ik mee mocht komen.’

‘Ik heb je niet uitgenodigd.’

‘Rich zei dat het waarschijnlijk wel goed zou zijn, dus bedankt.’ Ze keek van Dirk naar Troy. ‘Jullie hebben er toch geen bezwaar tegen, hè?’

‘Nee, helemaal niet. Het is me een genoegen,’ zei Dirk.

Troy leunde tegen de bar. ‘Ik neem aan dat je niet al eens eerder gejaagd of gevist hebt?’

‘Nee, ze surft,’ zei Denny op scherpe toon, haar woedend aanstarend.

‘En ik zeil,’ voegde ze er vriendelijk aan toe. ‘Als jullie me leren hoe ik moet vissen en jagen, dan wil ik jullie met alle plezier leren surfen – daar ben ik veel beter in dan Rich, al kan hij waarschijnlijk iets beter zeilen dan ik. Jullie moeten gewoon doen wat jullie van plan waren en geen rekening houden met mij – ik ben tijdens deze trip gewoon een van de jongens en ik beloof dat ik jullie niet voor de voeten zal lopen.’

‘Ja, ja,’ zei Denny.

‘Ik meen het,’ hield ze vol, hem met tot spleetjes geknepen ogen aankijkend.

‘Je zult spijt krijgen dat je dit hebt gezegd als een van deze clowns besluit om achter een struik te pissen,’ zei hij sarcastisch, ondertussen een wenkbrauw optrekkend.

Dat leverde hem een schaterlach op van Colin Riordan. Pas toen realiseerde Denny zich dat er ook nog anderen aanwezig waren. Er landde een enorme hand op zijn schouder, en Preacher zei: ‘Zou je me even een handje in de keuken willen helpen, Denny?’

Hij trakteerde Becca nog op een lange vernietigende blik en volgde toen de grote kok naar de keuken. Zodra hij daar aankwam, stond hij oog in oog met een man die hem nog het een en ander kon leren op het gebied van vernietigende, intimiderende blikken.

‘Wat bezielt je in vredesnaam, Dennis?’ briede Preacher. ‘Ben je opgegroeid bij de apen, of zo?’

‘Ze is mijn ex, oké?’ tierde Denny.

‘Ja, dat hadden we al begrepen,’ zei Preacher, zijn handen op zijn heupen plantend. Zijn dikke borstelige wenkbrauwen waren samengetrokken in een woeste frons. ‘En je excuus voor dit bizarre gedrag is...?’

‘Het is ingewikkeld,’ zei hij. ‘Mijn moeder stierf, ik sloot me af en ik wilde niet praten. Ik sloot Becca buiten toen ze me wilde helpen. Toen nam ik weer dienst in het Korps en vertelde haar dat pas achteraf. En daar was ze woest over. Dus maakte ik het uit met haar voordat ik werd uitgezonden, zodat ze met andere kerels kon uitgaan terwijl ik weg was.’

Terwijl hij een einde breide aan zijn verhaal kwam Jack de keuken binnen. Die ving alleen Denny’s laatste woorden op, maar hij hoefde geen details te weten. Hij had het verhaal al eerder gehoord. Nu schonk hij hem slechts een nadenkende glimlach en knikte. ‘Dat klinkt volkomen logisch,’ zei hij.

‘Is dat zo?’ vroeg Denny.

‘Natuurlijk. Je kunt het niet eens uitstaan als ze in een openbare bar de hand van een andere man schudt, dus maak je het uit met haar zodat ze met anderen kan uitgaan. O ja, echt briljant.’

‘Het was bepaald niet de slimste periode in mijn leven,’ bekende hij. ‘Na mijn dienstverband van twee jaar ben ik regelrecht naar haar teruggegaan en heb haar mijn verontschuldigingen aangeboden. Daarna heb ik haar gevraagd of we het nog eens konden proberen.’

‘En wat zei ze toen?’ vroeg Jack.

‘Ik geloof dat ze letterlijk zei: “Droom maar lekker verder”. We hebben nog wat ruziegemaakt en toen vertelde ze me dat iemand anders mijn plaats had ingenomen en dat ze waarschijnlijk binnen een jaar verloofd zou zijn. Vervolgens besloot ik hierheen te gaan en helemaal opnieuw te beginnen.’

‘Het lijkt erop dat je verleden je heeft ingehaald. Nu moet je naar binnen en je verontschuldigingen aanbieden. Opnieuw.’

‘Wacht eens even! Zij had niet doodleuk hierheen moeten komen. Ze had eerst moeten bellen. Of liever gezegd, Big had dat moeten doen!’

‘Het lijkt erop dat jij de enige bent die problemen heeft met haar komst,’ merkte Jack op.

‘Zo vrolijk keek Big anders ook niet. En die andere twee? Het enige moment dat die geen pogingen in het werk stellen om een meisje te versieren, is als ze slapen. Ik weet zeker dat ze het geweldig vinden om Becca te ontmoeten.’

‘Als je daar problemen mee hebt, dan adviseer ik je een oogje in het zeil te houden,’ zei Jack.

Denny wierp een blik in Preachers richting. Die knikte.

‘Om te beginnen zou ik even een praatje maken met Becca om erachter te komen of jullie nog voldoende door één deur

kunnen om van deze week een leuke trip te maken,' zei Jack. 'Je kunt niet met een chagrijnige kop rondlopen omdat jij nog steeds problemen hebt met dat meisje. Sluit een wapenstilstand of iets dergelijks. Het maakt niet uit, zolang de lieve vrede maar niet wordt verstoord.' Dat gezegd hebbende keerde Jack terug naar de bar.

Wat Denny het liefst wilde, was wegluchten via de achterdeur.

Nee, dat was niet waar, dacht hij. Het liefst zou hij de bar weer in lopen, haar vastgrijpen en kussen tot ze sterretjes zag. En iedereen die zelfs maar een poging deed om tussen hem en haar te komen een flink pak slaag geven.

Maar in zijn hoofd echode een stem die zei: 'Droom maar lekker verder.' En het was haar stem.

'Dat ging goed,' zei Becca zodra Denny naar de keuken verdween.

Jack schonk nog snel een biertje in voor Rich en een glas wijn voor Becca en liep toen achter Denny en Preacher aan.

Becca haalde diep adem en zei toen tegen Troy en Dirk: 'Voor het geval jullie die vreemde, geschokte blik op Denny's gezicht is ontgaan, wij hebben een relatie gehad.'

'Dat weten ze, Becca,' zei Rich. 'We zijn samen in Irak geweest, weet je nog?'

Troy, die nog steeds tegen de bar geleund stond, keek haar aan. 'Geloof me, ik keek niet naar Denny op het moment dat jij binnenkwam,' zei hij.

'Waarschijnlijk was ik wel de laatste die hij verwachtte...'

'Nee,' zei Rich geïrriteerd. 'Dat was Luke Skywalker. Jij was de op één na laatste.' Hij pakte zijn glas op en nam een fikse teug.

'We zijn niet bepaald als vrienden uit elkaar gegaan,' legde ze

uit. ‘Maar dat is een tijd geleden, en we hebben allebei tegen Rich gezegd dat we geen wrok meer koesteren.’

‘Omdat dat hetgeen is wat mensen nu eenmaal zeggen, Becca,’ legde Rich ongeduldig uit. ‘Ik heb je gewaarschuwd dat we hem eerst moesten bellen.’

‘Nou ja, het was een spontane inval. Rich heeft het natuurlijk al weken over dit tripje gehad, en ik had even niets te doen.’ Ze grijsde. ‘Ik dacht dat een beetje motregen en de geur van kruit misschien een aangename afwisseling zou zijn.’

‘Dan moet ik je toch even vertellen,’ zei Dirk, ‘dat we regels hebben als het aankomt op het vriendinnetje van een andere man. Dat betekent dat we onze handen thuishouden, tenzij de man in kwestie het groene licht geeft. Je weet wel wat ik bedoel.’

‘Pardon? Als hij daar toestemming voor geeft?’ vroeg ze. ‘Dat klinkt wel heel feodaal!’

Dirk haalde zijn schouders op. ‘Zo gaat dat tussen vrienden.’

‘Nou, dat zal geen probleem zijn. Denny heeft het met mij uitgemaakt. Meer dan drie jaar geleden.’ Ze wist zelfs precies nog hoeveel maanden, dagen en uren het geleden was...

‘Dan hoeven we ons daar niet druk over te maken,’ zei Troy. ‘Denk jij ook niet, Dirk?’

‘Grote god,’ zei Rich. ‘Ik heb nog een biertje nodig! Dit is mijn zusje! Zelfs al is ze een lastpak en –’

Luke kuchte, en Colin schoot in de lach. ‘Beginnen de jaren te tellen?’ vroeg Luke aan zijn broer.

‘Ja, ik begin me oud te voelen,’ antwoordde Colin. ‘Ik zou natuurlijk graag willen blijven om te zien hoe dit verdergaat, maar ik moet nu echt weg. Ik wens jullie een prettige jacht,’ zei hij met een knipoog.

‘Hut nummer vier, jongens,’ zei Luke. ‘Hij zit niet op slot. Jack of Denny zal jullie wel vertellen hoe je er kunt komen.’

‘O, bent u Mr. Riordan?’ vroeg Becca. Toen hij knikte, voegde ze eraan toe: ‘Hebt u nog een hut die ik zou kunnen huren? Want anders moet ik bij Rich slapen en God weet...’ Ze schudde haar hoofd en huiverde alsof die gedachte haar met afschuw vervulde.

‘Natuurlijk,’ zei Luke. ‘Neem nummer twee maar. Die zit ook niet op slot.’

‘Geweldig,’ zei ze.

‘Ja, echt geweldig,’ zei Dirk. ‘Bedankt, man. Tot kijk.’

‘Ja, bedankt,’ zei Troy. ‘Leuk om kennis met jullie gemaakt te hebben. We zien jullie vast nog wel.’

Toen was Denny terug, en de uitdrukking op zijn gezicht was er niet op vooruitgegaan. Het begon haar te irriteren dat hij niet eens in staat was om net te doen alsof hij blij was om haar te zien. Misschien zou het toch wel eens eenvoudiger kunnen worden om verleden af te sluiten dan ze had gedacht.

Hij liep om de bar heen en bleef voor haar staan. ‘Ik moet even met je praten, Becca.’

Dat maakte haar een beetje nerveus, want hij klonk alsof hij op het punt stond haar te vertellen dat hij haar op de bus naar San Diego zou zetten. In de hoop dat ze haar emoties niet verried, keek ze glimlachend in zijn bruine ogen en zei: ‘Natuurlijk. Zeg maar wat je op je hart hebt.’

‘Onder vier ogen.’ Hij deed een stap achteruit. ‘Ga even mee naar buiten. Het duurt niet lang.’

Hij draaide zich om, en zij volgde hem. Het was amper halfvijf en nu was het al bijna volledig donker buiten. Ze zag dat er verwarming was op de veranda, maar de branders waren nog niet ontstoken. Ze keek naar hem op en wachtte, rillend van de kou.

‘Ik bied je mijn verontschuldiging aan,’ zei hij. ‘Als ik had geweten dat je zou komen, had ik aan het idee kunnen wennen en zou ik waarschijnlijk veel –’

‘Geciviliseerder zijn geweest?’ vulde zij aan toen zijn stem Harperde.

‘Becca, dit is een jachttripje!’

‘Dat weet ik, Denny. Rich praat er al weken over.’

‘Maar wat voer jij hier dan uit?’

Ze haalde diep adem. ‘Ik heb op het allerlaatste nippertje besloten mee te gaan. Ik heb vannacht mijn koffer gepakt en toen ik om drie uur in de ochtend bij Rich aanbelde, kreeg hij zowat een rolberoerte. Ik heb tegen hem gezegd, dat ik behoefte had aan afleiding. Hij zei dat het een slecht idee was, omdat er alleen maar mannen mee zouden gaan. Ik heb tegen hem gezegd dat ik het dronken worden en sigaren roken zou overslaan, en dat ik zelf een hut kon huren. Ik wilde gewoon even de stad uit. Voor skiën is het nog te vroeg in het jaar, en is het te koud om te surfen zonder wetsuit.’

‘Moet je dan niet werken?’

‘Nee, ik ben ontslagen. De school waar ik werkte, is gesloten. We zagen het al een tijdje aankomen, maar het was toch een schok. Ik ga invallen tot ik ergens anders een nieuwe aanstelling kan krijgen. Maar op dit moment is het vakantie, mijn ouders gingen de stad uit en ik wilde iets leuks doen om mijn gedachten af te leiden van het feit dat ik mijn baan ben kwijtgeraakt.’

Hij keek een tijdje op haar neer, reikte toen naar haar linkerhand en trok hem uit de zak van haar jack. ‘Ik zie geen ring,’ zei hij. ‘Hoe zit het met dat vriendje? Hij vond het vast geen prettig idee dat je op jacht gaat met een stel kerels.’

‘Hij moet blokken voor zijn tentamens,’ zei ze. ‘En hij vliegt voor Thanksgiving even heen en weer naar zijn familie in Cape Cod.’

‘Tentamens?’ vroeg hij. ‘Ga je met een studentje trouwen?’